

Besætning, og en ældre af Universitetets høit-agtede Lærere traadte ned til at virke i en meget bestednere Stilling. Man seer altsaa, at det lader sig udføre, men det kan dog ikke gennemføres, naar man ikke deler Lønningen i en fast, der hører til Mandens Virksomhed, grundet paa, at „Arbejderen er sin Føde værd“, og en anden Deel af Lønningen, som hører til det egentlige Ansvar, den ansvarsfulde Stilling, og som han kun skal opbære, saalænge han er i denne ansvarsfulde Stilling. Kun af denne vilde han da faae Pension for den Tid, han havde virket i en saadan ansvarsfuld Stilling.

Der maa imidlertid ogsaa ved at ordne vore Lønningsforhold tages Hensyn til vort hele Avancementsvæsen, som ganske vist tilhører en forældet Tid og berøer paa ganske andre Forudsætninger end de nu tilstedeværende. Det kan ikke hjælpe, at der i dette Forslag tales om Medhjælps- eller Assistancesummer, thi i Virkeligheden veed man meget godt, at disse Assistancesummer benyttes paa en vis bestemt Maaade, idet der for ethvert Ministerium eller for ethvert Departement er visse faste Gager eller Lønninger, som ikke fraviges, saa at man først staaer paa 300 Rd., og efter en vis Tid paa 400 Rd., og derefter rykker op til 500 og 600 Rd. Dernæst kommer man i Fuldmægtigclassen paa 700 Rd. indtil 900 à 1,000 Rd. og derfra op til Contoirchefsposterne, for hvilke der ogsaa er forskellige Lønningsgrader. Hele dette Trappetrinssystem hænger sammen med det nugældende Lønnings-system, og ved dette Trappetrinssystem er der atter sat en Dæmning for en efter vore Forhold tidsvarende Ordning, thi der er en vis Godmodighed, som jeg paa ingen Maaade skal sætte lavt, der gaaer ud fra, at saasnart en Mand, uanseet om han egner sig til det eller det bestemte Embede, har naaet det Punkt, da han skal træde op fra den ene Stilling til den anden, saa ommer man sig ved at springe ham forbi og sætter ham op i den anden Stilling, fordi det er den eneste Maaade, hvorpaa denne Mand, der har arbejdet saalænge, kan komme frem, idet der nemlig er sat en bestemt Grænse, nemlig 600 Rd., som den, der lønnes af Medhjælpssummen, ikke kan over-

skride, uanseet, hvad Alder han har. Vil man altsaa skaffe ham Mere, er man nødt til efter Trappetrinssystemet at sætte ham op i Fuldmægtigclassen, thi ellers skal han i hele sit Liv staae paa de 600 Rd. Der maa derfor vælges en anden Form, og det er af den Grund, jeg foreslaaer, at der fastsættes en ganske jævn Stigning fra 20 til 60 Aars Alderen, hvorefter en Mand kan faae sit tarvelige Udkomme, uanseet om han opnaaer en mere ansvarsfuld Stilling eller ikke. Ved at følge denne Grundsætning bliver det muligt for Staten til ethvert Dieblif at tage den Mand, yngre eller ældre, som er istand til at bestyre en vis ansvarsfuld Post, uden Hensyn til, om han hører til det ene eller til det andet Contoir. Han vil altid foruden sin jevnstignende Lønning erholde det faste Tillæg, som han faaer ved at overtage det med Ansvar forbundne Embede.

Man vil maaskee indvende, at naar man nu lader disse Lønninger — jeg tænker her ved nærmest paa de ministerielle Lønninger — stige saaledes, saa vil Statskassen faae en stadig stignende Udgift; men dertil siger jeg, at dette efter mit Forslag ikke vil blive Tilfældet. De Assistance- eller Medhjælpssummer, der her ere omtalte, behøvede ikke i mindste Maaade at overskrides, og det vil jo altid ligge i Repræsentationens og Regjeringens Haand stadig at holde dem under en vis passende Størrelse. Naar nemlig hele det ministerielle Væsen blev ordnet paa en mere organisk Maaade, saaledes at det ene Contoir blev sat i en mere levende Forbindelse med det andet, kunde det opnaaes, at de ældre, med Forretningerne tilvante Mænd, der havde de høiere bevægelige Lønninger, kunde udføre Mere end de ny ansatte med den yngre Alders Lønninger og den ringere Dvelse; jeg kan fremstille det saaledes, at naar der blot fandtes Saadanne, der havde naaet det 60de Aar og vare paa de høieste Sats af disse bevægelige Lønninger, saa behøvedes der et ringere Antal til at besørge de samme Forretninger, end hvis der, for at tage den yderste Mødsætning, var et større Antal paa de laveste Lønnings-satser, og som havde en mindre Dvelse i Forretningerne. Medhjælps-